

ΓΙΑΤΙ ΕΠΕΛΕΞΑ ΤΟ ΙΣΛΑΜ

لماذا اِشْتَرْتِ الْإِسْلَامَ
«باللغة اليونانية»

ΓΙΑΤΙ ΕΠΕΛΕΞΑ ΤΟ ΙΣΛΑΜ

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

لماذا اخترت الإسلام

« باللغة اليونانية »

M. EMERY

Μετάφραση :

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC) &

Ρηγάλος Κωνσταντίνος

Επιμέλεια : Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-’Αμίρ

2012 - 1433

IslamHouse.com

ΓΙΑΤΙ ΕΠΕΛΕΞΑ ΤΟ ΙΣΛΑΜ

(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

M. Emery

Εισαγωγή

Ω, εσύ που αναζητάς την αλήθεια, αν την αναζητάς πραγματικά παραμέρισε όλες τις προκαταλήψεις και άνοιξε την καρδιά σου... μην αφήνεις τους άλλους να κρίνουν ή να λάβουν κάποια απόφαση για σένα. Αφού ειπώθηκαν τα παραπάνω, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σου αυτήν την όμορφη αφήγηση σχετικά με το ταξίδι ενός ανθρώπου προς την αλήθεια... Πιστεύω πως το καλύτερο θα ήταν να μας τη διηγηθεί ο ίδιος, έτσι θα σε αφήσω με τον κ. Τόμας...

Ξεκινώ με το όνομα Του Αλλά(χ), Του Αλ-Ραχμάν
(Παντελεήμονα), Του Αλ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνου)

Γεννήθηκα από αφοσιωμένους Καθολικούς Χριστιανούς γονείς. Από τα νεαρότερα χρόνια μου, ο πατέρας μου μερικές φορές με έπαιρνε μαζί του όταν πήγαινε να κηρύξει. Ήταν εμφανές ότι ήθελε να τον διαδεχτώ στο επάγγελμά του. Μέχρι να φτάσω στη 12^η τάξη, μπορούσα να κηρύξω τα Ευαγγέλια με τον τρόπο μου. Στο κολέγιο, συχνά συναντιόμουν με τους Προτεστάντες συμφοιτητές μου και συζητούσαμε τις διαφορές στις πεποιθήσεις και στις πράξεις λατρείας μας.

Όταν τελείωσα το πρώτο έτος του κολεγίου, είχα λάβει επαρκώς τα θεμέλια της γνώσης της Χριστιανικής Πίστης, σύμφωνα με την Καθολική Εκκλησία. Έλαβα μια υποτροφία από την Εκκλησία και, ως αντάλλαγμα για τη βοήθεια που έλαβα, απαιτούνταν να λάβω κάποια ειδική καθοδήγηση στην κατανόηση μερών της Βίβλου, υπό τον Αρχιερέα της Εκκλησίας, που με αγαπούσε πολύ και ήταν στενά δεμένος μαζί μου.

Όντας στην πρώτη ομάδα για το μάθημα, καθόμουν και μελετούσα για τα μαθήματά μου μέχρι αργά τη νύχτα. Ένα βράδυ, ενώ κοιμόμασταν, και εγώ ήμουν απορροφημένος στα μαθήματά μου, μια ιδέα ήλθε ξαφνικά στο μυαλό μου: να εξετάσω το δόγμα της Αγίας Τριάδας, τη βασική πεποίθηση του Χριστιανισμού. Στο μυαλό μου ήλθε η διερώτηση, πώς ο Θεός υπάρχει σε τρισυπόστατη μορφή, και παρ' όλα αυτά έχει μια θεία φύση, μία βούληση και είναι από μία ουσία.

Η αποτυχία μου να συμφιλιωθώ με την πίστη στην Τριάδα, σύμφωνα με τη λογική και την επιστήμη, μού έφερε μεγάλη πνευματική ανησυχία. Οι μέρες περνούσαν, και πολλές φορές σκεφτόμουν να ζητήσω από τον πατέρα μου να με βοηθήσει στη λύση του προβλήματος που απασχολούσε το μυαλό μου, μα ήξερα ότι ο πατέρας μου δε θα εκτιμούσε ποτέ την παραμικρή αμφιβολία για τις δογματικές πεποιθήσεις του Καθολικού Σχολείου. Ωστόσο, κάποια μέρα, την οποία βρήκα τον πατέρα μου να έχει καλή

διάθεση και τον ρώτησα για την Αγία Τριάδα...εκείνος είπε, τελικά:

«Στα ζητήματα της πίστης πρέπει κανείς να σταματά να χρησιμοποιεί τη λογική του...αυτό το δόγμα δεν μπορεί να το αντιληφθεί η ανθρώπινη λογική. Πρέπει κανείς να πιστεύει σ' αυτό το δόγμα μόνο με την καρδιά και το μυαλό του!»

Αυτή η απάντηση από τον πατέρα μου με αναστάτωσε πολύ... όλη η σκέψη μου επικεντρώθηκε στην ερώτηση που είχε γίνει οπωσδήποτε ένα σοβαρό πρόβλημα που απασχολούσε το μυαλό μου, και αναρωτιόμουν: *«Αυτά είναι τα θεμέλια στα οποία είναι χτισμένο το οικοδόμημα της Χριστιανικής πίστης; Η βάση της πίστης μου είναι μόνο ζήτημα τυφλής ακολουθίας σε μια πεποίθηση που μού έχουν υπαγορεύσει, η οποία δε μπορεί να σταθεί λογικά, ή να ελεγχθεί με ψύχραιμα και αμερόληπτα επιχειρήματα με καθαρή συνείδηση;»*

Ανησύχησα πολύ και αποφάσισα να πιστέψω τυφλά στην Τριάδα.

Κάποια μέρα, ένας από τους γηραιότερους λέκτορές μας καθόταν μόνος του στο γραφείο του. Μπήκα, με την άδειά του, και τον ρώτησα αν μπορούσε να με βοηθήσει να λύσω ένα, για μένα, περίπλοκο πρόβλημα. Τον ρώτησα να μου εξηγήσει πώς ο Θεός, μια μόνο οντότητα, μπορεί να υπάρχει ταυτόχρονα σε τρία άτομα: τον Πατέρα, τον Υιό (Ιησού), και το Άγιο Πνεύμα!

Ο λέκτορας χαμογέλασε και είπε: «Μήπως δε σου αρέσει η παραμονή μου εδώ σε αυτό το κολέγιο;» Τον ρώτησα, «Γιατί, κύριε;» Εκείνος είπε: «Τι νομίζεις πως θα μου κάνουν οι αρχές του κολεγίου, οι οποίοι είναι βαθιά θρησκευόμενοι καθολικοί, αν κάποιος τους ενημερώσει ότι συζητώ στο ιδιωτικό μου γραφείο πράγματα που αντιτίθενται στη Χριστιανική Πίστη; Θα με κρατήσουν άλλο στο προσωπικό του κολεγίου; Αν θέλεις να συζητήσεις κάτι εδώ, πρέπει αυτό να περιορίζεται σε θέματα που αφορούν τα μαθήματά σου!»

Εν συνεχεία, κλείσαμε ένα ραντεβού για να τον δω στο σπίτι του.

Την Κυριακή, όταν τον συνάντησα, το πρώτο που με ρώτησε ήταν τι με έκανε να αναρωτηθώ για το Δόγμα της Τριάδας. Είπα ότι ήθελα να μάθω πόσο δυνατά μπορούσε να σταθεί το δόγμα, όσον αφορά τη λογική.

Χαμογέλασε και είπε, «Γιατί δε ρωτάς κάποιον από τους ιερείς σου;»

Είπα, «Τους ρώτησα, μα είπαν ότι αποτελεί θέμα πίστης, και δεν υπόκειται στη λογική ή στη φιλοσοφία. Αυτό με αναστάτωσε. Έγειρε την ερώτηση μέσα μου, αν αυτό που πιστεύω είναι παράλογο, γιατί να το ακολουθήσω τυφλά; Είναι ο Θεός τόσο άδικος που περιμένει από τον άνθρωπο να πιστέψει κάποιο δόγμα για τον Εαυτό Του, το οποίο δε μπορεί να συλλάβει ο ανθρώπινος εγκέφαλος; Σας ζητώ, κύριε, να μου δείξετε κάποια μέθοδο για να βρω τη λύση για την πιθανότητα μιας τέτοιας ύπαρξης, όπως θέλει να πιστέψουμε το Δόγμα της Τριάδας!»

Ο λέκτορας χαμογέλασε και είπε: «Αγαπητέ Τόμας, αν υποθέσουμε ότι θέλεις με κάποιον μαθηματικό τύπο να σου

αποδείξω πώς το νερό μπορεί να παραμείνει νερό, και ταυτόχρονα να είναι και φωτιά, ή πώς η πέτρα μπορεί να είναι πέτρα και ταυτόχρονα να είναι και νερό, πώς μπορώ να το κάνω αυτό; Δε νομίζω πως ποτέ κανείς λογικός άνθρωπος στη γη μπορεί να συλλάβει τέτοια πιθανότητα... πώς μπορεί ο Πάντα Ζων Θεός, που είναι Πάντα Ζων, να είναι ταυτόχρονα και θνητός; (δηλαδή να είναι άνθρωπος που θα υποστεί το θάνατο από άλλους ανθρώπους;) Και πώς το ίδιο θνητόν μπορεί να είναι ταυτόχρονα ο Απόλυτος, Αθάνατος Θεός; Αυτό είναι ένα πρόβλημα που οι ιερείς μας θέλουν να πιστέψουμε, και πρέπει απλά να πιστέψουμε σ' αυτό, και κανείς δεν έχει ποτέ την επιλογή της αμφισβήτησης της πρακτικής εφαρμογής αυτού του ασύλληπτου δόγματος.»

Συνέχισε, λέγοντας: «Το θέμα είναι πως όταν ο Θεός, στον οποίο πιστεύουμε ως Έναν, είναι Ένας και Μοναδικός, αυτό σημαίνει πως ο Θεός είναι μόνο Ένας όσον αφορά την ουσία της ύπαρξής Του, ελεύθερος από κάθε διαφορετικό ή αποκλίνοντα παράγοντα που σχετίζεται με την καθαρή ή την απόλυτη Ενότητά του, και αυτό δικαιολογεί ότι είναι ο Ένας

και Μοναδικός. Η διαίρεση σημαίνει πως δεν είναι ο Ένας και Μοναδικός, μα μια σύνθεση κάποιων μεταβλητών, και το προϊόν της σύνθεσης δε μπορεί με τίποτα να αποκαλεστεί ‘Ένας’ με την αληθινή σημασία της μοναδικότητας. Και σίγουρα εκείνος που εξαρτά την ύπαρξή του πάνω στα διάφορα συστατικά του, δε μπορεί να είναι ανεξάρτητος στις πράξεις του, ενώ ο Θεός είναι ο Ένας και Μοναδικός, ανεξάρτητα Παντοδύναμος, στη Βούληση και στις Πράξεις Του.

Εξάλλου, πώς γίνεται οποιαδήποτε τρία ξεχωριστά όντα, με τρεις παραλλαγές, να δικαιολογείται ότι είναι τρεις ξεχωριστές οντότητες, να παραμένουν τρεις οντότητες με ξεχωριστές ιδιότητες η μία από την άλλη, και να γίνονται νοητά ο Ένας, ο Αδιαίρετος, χωρίς την παραμικρή παρέκκλιση στη μοναδικότητα;

Κάποιος που αποκαλείται μοναδικός, πρέπει να είναι απόλυτα ανεξάρτητος στην ύπαρξή του, κύριε Τόμας... είναι αδύνατο να βρει κανείς τη λύση στον προβληματισμό

για το δόγμα της Αγίας Τριάδας, καθώς πρόκειται για έναν ασύλληπτο από τον ανθρώπινο νου γρίφο!»

Συνέχισε λέγοντας: «Το μόνο θέμα είναι ότι εμείς, οι Χριστιανοί, είμαστε αποκλεισμένοι από τις τεράστιες πηγές γνώσης για την αλήθεια και από τον υψηλότερο παράγοντα στα θέματα θρησκείας που βρίσκεται έξω από το πλήρωμά μας, αποκαλώντας κάθε μη Χριστιανό ως έργο του Διαβόλου. Εμείς οι Χριστιανοί, κύριε Τόμας, πάνω στην τρέλα μας να αυξήσουμε τη θέση και την κατάταξή μας, έχουμε διαδραματίσει τόσο άσχημο ρόλο, ώστε ο Σερ Ντέννισον Ρος έπρεπε αναγκαστικά να αποκρύψει την αλήθεια σχετικά μ' αυτό στον πρόλογό του στη μετάφραση του Κορανίου από τον Τζορτζ Σέιλ.»

Εξεπλάγην ακούγοντας τα επιχειρήματα του γηραιού λέκτορα, ο οποίος ήταν γνωστό ότι ήταν Καθολικός, και ταυτόχρονα ενθαρρύνθηκα που η αμφιβολία μου σχετικά με την αλήθεια του δόγματος της Τριάδας ήταν κάτι που είχε κάνει ένα υψηλά μορφωμένο και φωτισμένο μυαλό, σαν του λέκτορα των μαθηματικών, να αναρωτηθεί γι' αυτό.

Η μελέτη μου για το ζήτημα στην ‘Ισλαμική Λογοτεχνία’ και στη μετάφραση του Κορανίου άνοιξαν τα μάτια μου σε πολλούς σπουδαίους και πολύ σημαντικούς παράγοντες που επηρεάζουν την ανθρώπινη ζωή στη γη. Κάποτε επισκέφτηκα το λέκτορα στο σπίτι του, και, προς μεγάλη μου έκπληξη, ανακάλυψα ότι είχε στην κατοχή του μεγάλη ποσότητα βιβλίων σχετικά με το Ισλάμ!

Τον ρώτησα στη συνέχεια, «Μπορώ να μάθω, κύριε, αν εσείς έχετε ασπαστεί την πίστη των Μουσουλμάνων;»

Απάντησε, «Μην ανησυχείς για τις προσωπικές μου επιλογές!»

Πήρα το αντίγραφο της μετάφρασης του Κορανίου από τον Τζορτζ Σέιλ και διάβασα την εισαγωγή του Σερ Ντέννισον Ρος. Η εισαγωγή πρέπει να διαβαστεί με ιδιαίτερη προσοχή. Ο Σερ Ρος είπε:

«Για πολλούς αιώνες, η γνώση που είχε η πλειοψηφία των Ευρωπαίων για το Μωαμεθανισμό βασιζόταν σχεδόν αποκλειστικά σε διαστρεβλωμένες αναφορές κάποιων

φανατικών Χριστιανών, οι οποίες οδήγησαν σε διακρίσεις και σε πλήθος βαρέων συκοφαντιών. Το οποιοδήποτε καλό του Μωαμεθανισμού αγνοούταν εντελώς, και ό,τι δεν ήταν καλό στα μάτια της Ευρώπης γινόταν αντικείμενο υπερβολής ή παρανόησης. Η ενότητα Του Θεού και η απλότητα του δόγματός Του ήταν μάλλον πιο ισχυρός παράγοντας για την εξάπλωσή του Ισλάμ από το σπαθί.» (Μετάφραση των Εννοιών του Ιερού Κορανίου από τον Τζορτζ Σέιλ – Εισαγωγή)

Αυτή η δήλωση από τον διεθνούς φήμης σπουδαίο Χριστιανό λόγιο, μού δημιούργησε τη δίψα για να μάθω τα πρωτότυπα διδάγματα του Ισλάμ, ειδικά όσον αφορά την Ισλαμική εικόνα του Θεού.

Πέρασαν περίπου τέσσερα χρόνια, και μέχρι τότε γνώριζα το περιεχόμενο του Κορανίου. Πολλά πράγματα είχαν εγείρει την προσοχή μου. Είχα συζητήσει πολλά σημεία όπου είχα αμφιβολίες με τον καθηγητή, ο οποίος, όπως είδα, είχε διαβάσει το Κοράνιο αρκετές φορές, και μάλιστα με πιο κριτικό μάτι. Τώρα πια λαχταρούσα να

γνωρίσω μερικούς Μουσουλμάνους λογίους για να διασταυρώσω μ' αυτούς μερικές αμφιβολίες μου για την Ισλαμική Πίστη.

Κάποτε σκέφτηκα τον Ινδουισμό, μα όσα έβλεπα καθημερινά με τα μάτια μου, κατάρες και διατήρηση του θεσμού των καστών που κυριαρχούσε μπροστά μας, και, περισσότερο απ' όλα, η ειδωλολατρία και η τέλεση πολυάριθμων τελετουργικών, δε με δελέασαν να ψάξω περισσότερο τα δόγματά του. Δε θα μπορούσα ποτέ να καταλάβω την ανωτερότητα που απαιτείται αποκλειστικά και αυθαίρετα από τα μέλη συγκεκριμένων καστών, απλά και μόνο επειδή έτυχε να έχουν γεννηθεί σ' αυτές. Είχα δει με τα ίδια μου τα μάτια πως άνθρωποι που ανήκουν σε συγκεκριμένες κάστες θεωρούνται κατώτεροι στην κοινωνία και οι υπόλοιποι τούς φέρονται σαν παρίες, ενώ δεν τούς επιτρέπεται ούτε να μπαίνουν σε Ινδουιστικούς ναούς. Είδα αυτούς τους ανθρώπους να μην τους επιτρέπεται καν να πιουν νερό από τα πηγάδια που προορίζονται για τις ανώτερες κάστες.

Το χάος στην κοινωνική ζωή που προκαλεί η διαίρεση των ανθρώπων σε κάστες και υπο-κάστες από τον Ινδουισμό, και η παράλογη ανωτερότητα μιας κάστας έναντι μιας άλλης, είναι από μόνα τους τόσο αποκρουστικά, που κανείς δε θα έμπαινε στον κόπο να μελετήσει τα δόγματα εκείνης της πίστης.

Καθώς δυσανασχετούσα με το σύστημα των καστών και το διαχωρισμό στις ινδουιστικές κοινωνίες, θυμήθηκα αυτόματα τους παρόμοιους περιορισμούς ανάμεσα στους Χριστιανούς. Αναρωτήθηκα:

«Γιατί να ασκώ κριτική σε άλλους ανθρώπους και στις πεποιθήσεις τους όταν η θρησκεία στην οποία ανήκω ο ίδιος, περιέχει κι αυτή ταξικό διαχωρισμό; Δεν προορίζονται οι Εκκλησίες της Χριστιανοσύνης αποκλειστικά για μέλη συγκεκριμένων αιρέσεων/δογμάτων; Δεν υπάρχουν εκκλησίες που ανήκουν σε μια συγκεκριμένη αίρεση/δόγμα, και οι οποίες δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν από ανθρώπους που ανήκουν σε άλλη αίρεση/δόγμα; Δεν έχει αποτύχει ο Χριστιανισμός να ενώσει την ανθρωπότητα σε

μια ανθρώπινη κοινωνία; Κήρυξε ο Ιησούς όλες αυτές τις διαφορές και διαφωνίες, τις οποίες εμείς οι Χριστιανοί έχουμε εισάγει στα νεωτερισμούς; Τότε, δεν είμαστε μακριά από τα αρχικά αντικείμενα της αποστολής του Ιησού Χριστού;»

Αντίθετα με τις ασυμφιλίωτες διαφορές και τις αναρίθμητες διχόνοιες στα πληρώματα του Ινδουισμού και του Χριστιανισμού, εντυπωσιάστηκα πολύ από τη γνήσια και αληθινή αδελφосύνη που εφαρμόζεται μέρα-νύχτα από τους Μουσουλμάνους. Ένα μουσουλμανικό Τζαμί είναι ένα Τζαμί που προορίζεται για όποιον αποκαλείται Μουσουλμάνος και δεν υπάρχει κράτηση θέσεων στα Τζαμιά. Είδα με τα μάτια μου, Μουσουλμάνους απ' όλες τις κοινωνικές θέσεις, διαφορετικών κοινωνικών και οικονομικών θέσεων και εθνικοτήτων να στέκονται όλοι μαζί σε μια σειρά, στραμμένοι προς μια κατεύθυνση, να προσεύχονται σε Έναν Θεό σε μία γλώσσα, και μετά την προσευχή να δίνουν τα χέρια ο ένας στον άλλον. Η αδελφосύνη και η κοινωνική ισότητα απαιτούνται στη

θεωρία από περισσότερες σχολές σκέψης ανά τον κόσμο· είδα, λοιπόν, ότι κάτι τέτοιο αποτελεί μια συνεχή ζωντανή πραγματικότητα στην καθημερινή ζωή των Μουσουλμάνων.

Κάποια μέρα πληροφορήθηκα από τον καθηγητή, ο οποίος με τον καιρό είχε γίνει καλός μου φίλος, ότι κάποιος Μουσουλμάνος λόγιος θα παρέδιδε μερικές ομιλίες στα Αγγλικά για τον Προφήτη του Ισλάμ σε ένα μέγαρο κοντά στο μεγάλο Τζαμί στην πόλη μου. Και οι δύο παρευρεθήκαμε στις ομιλίες και συναντήσαμε το λόγιο, ο οποίος ήταν παλιός φίλος του καθηγητή μου. Μιλήσαμε μαζί του για αρκετά σημαντικά ζητήματα.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησής μου με το Μουσουλμάνο λόγιο, τον ρώτησα αν θα είχε την καλοσύνη να απαντήσει σε μερικές ερωτήσεις μου για δική μου πληροφόρηση. Είπε: «Θα απαντήσω ευχαρίστως στις ερωτήσεις σου.»

Έθεσα τις ακόλουθες ερωτήσεις, στις οποίες απάντησε με μεγάλη του ευχαρίστηση: «Ποια άλλη απόδειξη έχετε για

το ότι ο Μωχάμμαντ ήταν στ' αλήθεια προφήτης του Θεού, πέρα από το Κοράνιο;»

Απάντησε: «Έχεις τη Βίβλο μαζί σου;» Εγώ είπα, «Ναι.»

Μού διάβασε τα ακόλουθα εδάφια, το ένα μετά το άλλο:

Πράξεις Αποστόλων, κεφάλαιο 3, εδάφια 22-24:

«²² Επειδή, ο Μωυσής είπε στους πατέρες ότι: «Ο Κύριος ο Θεός σας θα σηκώσει σε σας προφήτην από τους αδελφούς σας, σαν κι εμένα· αυτόν θα ακούτε σύμφωνα με όλα όσα θα μιλήσει σε σας.²³ Και κάθε ψυχή, που δεν θα ακούσει εκείνον τον προφήτη, θα εξολοθρευτεί από τον λαό». »

Δευτερονόμιο, κεφάλαιο 18, εδάφια 18-19:

«¹⁸ Προφήτην ανάμεσα από τους αδελφούς τους θα σηκώσω σ' αυτούς, όπως εσένα, και θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του, και θα τους μιλήσει όλα όσα εγώ τον

προστάζω. ¹⁹ *Και ο άνθρωπος, που δεν θα υπακούσει στα λόγια μου, που αυτός θα μιλήσει εξ ονόματός μου, εγώ θα το εκζητήσω απ' αυτόν.»*

Πράξεις Αποστόλων, κεφάλαιο 7, εδάφιο 37:

«³⁷ *Αυτός είναι ο Μωσής, που είπε στους γιους Ισραήλ: «Προφήτην από τους αδελφούς σας θα σηκώσει σε σας ο Κύριος ο Θεός σας, όπως εμένα· αυτόν θα ακούτε».*

Κατά Ιωάννην, κεφάλαιο 14, εδάφιο 16

«*Ο Ιησούς λέει: ¹⁶: 'Κι εγώ θα παρακαλέσω Τον Πατέρα και θα σας δώσει άλλον Παράκλητο, για να παραμένει μαζί σας για πάντα'»*

Κατά Ιωάννην, κεφάλαιο 16, εδάφιο 7:

«⁷*Εγώ όμως σας τη λέω την αλήθεια, ότι σας συμφέρει να αναχωρήσω εγώ. Γιατί αν δεν αναχωρήσω, δε θα έρθει σε σας ο Παράκλητος. Αν όμως αναχωρήσω, θα τον στείλω σε σας.»*

Κατά Ιωάννην, κεφάλαιο 16, εδάφιο 12-13:

«¹² Έχω πολλά ακόμα να σας πω, όμως δεν μπορείτε τώρα να τα βαστάξετε· ¹³ αλλά, όταν έρθει εκείνος, το Πνεύμα τής αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια· επειδή, δεν θα μιλήσει από τον εαυτό του, αλλά θα μιλήσει όσα πρόκειται να ακούσει, και θα σας αναγγείλει τα μέλλοντα.»

Διάβασα τα αποσπάσματα, τα οποία είχα ξαναδιαβάσει αρκετές φορές στο παρελθόν, μα αυτήν τη φορά, η μεγάλη αυτοπεποίθηση με την οποία ο λόγιος μού ζήτησε να διαβάσω τα εδάφια από τις δικές μου Ιερές Γραφές ως απόδειξη του ισχυρισμού του, προσέθεσε νέο φως σ' αυτά, ώστε να κατανοήσω το ζήτημα με ψυχραιμία. Κι όμως, απάντησα: «Μα η προφητεία αναφέρεται στον ερχομό του Ιησού!» Χαμογέλασε και είπε: «Ξαναδιάβασε το εδάφιο! Δε λέει ότι ο Θεός θα στείλει προφήτη σαν το Μωυσή, δηλαδή θα στείλει έναν άνδρα που γεννήθηκε από μητέρα και πατέρα σαν τον Μωυσή, ενώ ο Ιησούς γεννήθηκε μόνο από μητέρα; Εξάλλου, ο προφήτης που υποσχέθηκε ο Θεός

στους ανθρώπους πρέπει να είναι άνθρωπος σαν το Μωυσή, ενώ εσύ αποκαλείς τον Ιησού Υιό του Θεού! Ο Μωυσής ήταν προφήτης που έφερε Νόμο, και εκείνος που θα είναι σαν αυτόν θα πρέπει να φέρει Νόμο, ενώ ο Ιησούς ήταν μόνο ένας εφαρμοστής του Νόμου, που ακολουθούσε το Νόμο των Δέκα Εντολών, τις οποίες ήδη είχε φέρει ο Μωυσής. Τέλος, θα ήταν αντίθετο με την κοινή λογική να υποστηρίξει κανείς ότι το 'εγώ' και το 'αυτός', δηλαδή το πρώτο και το τρίτο πρόσωπο σημαίνουν το ίδιο, ή ότι εκείνος που φεύγει προφητεύοντας τον ερχομό κάποιου άλλου, και αυτός ο άλλος, να είναι το ίδιο πρόσωπο.»

Το επιχείρημα ήταν αρκετά λογικό. Έπειτα ρώτησα το λόγιο: «Δεν πιστεύετε στον Ιησού ως υιό του Θεού; Δε μπορεί ο Ιησούς να είναι ο ίδιος ο Θεός σε ανθρώπινη μορφή;» Ο λόγιος χαμογέλασε και απάντησε με καλή διάθεση: «Μπορεί να υπάρξει γιος του οποιουδήποτε χωρίς σύζυγο, νεαρέ μου; Μπορεί κανείς που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο υιός του Θεού, να φανταστεί ταυτόχρονα ότι η Παρθένος Μαρία χρησιμοποιήθηκε από το Θεό ως σύζυγος;

Ας ζητήσουμε προστασία από το Θεό, ενάντια σε τέτοιες εκτροπές του μυαλού μας. Η λέξη υιός που χρησιμοποιείται στη Βίβλο μπορεί μόνο να σημαίνει δημιουργημα ή κάποιος που έλαβε ζωή από το Θεό. Σε άλλη περίπτωση, τι έχεις να πεις για το ότι ο Ιησούς αναφέρεται στον εαυτό του ως ‘Γιος του ανθρώπου’;»

«³⁴ *Ἦρθε ο Υιός τού ανθρώπου τρώγοντας και πίνοντας, και λέτε: Δέστε, ένας άνθρωπος φαγάς και κρασοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών.*» (Κατά Λουκάν 7:34)

«...θα ντραπεί και ο Γιος του Ανθρώπου...». (Κατά Λουκάν 9:26)

«...πρέπει ο Γιος του Ανθρώπου να παραδοθεί στα χέρια αμαρτωλών ανθρώπων...» (Κατά Λουκάν 24:7)

«θα σας τη δώσει ο Γιος του Ανθρώπου» (Κατά Ιωάννην 6:27)

«Ο Ιησούς ανέφερε το Θεό ως πατέρα του, και επίσης ως πατέρα μας, κάτι που σημαίνει ότι ο Θεός είναι πατέρας του Ιησού όσο είναι πατέρας (και Δημιουργός) όλων μας, επομένως το ότι ο Ιησούς ήταν ο υιός του Θεού εννοείται με την έννοια του δημιουργήματος του Θεού, και ο όρος αυτός που χρησιμοποιείται από τον Ιησού μπορεί να κατανοηθεί μόνο με την έννοια ‘δούλος του Θεού’ – όπως αναφέρει τον εαυτό του ο Ιησούς. Κάτι τέτοιο μαρτυρείται από τα εδάφια σύμφωνα με τα οποία κάθε προφήτης του Θεού από τον Αδάμ έχει κατονομαστεί υιός του Θεού στο κατά Λουκάν Ευαγγέλιο, κεφάλαιο 3, εδάφια 23-30. Ο Ιησούς αποκαλείται υιός του Ιωσήφ, και η γενεαλογία του Ιωσήφ φτάνει μέχρι τον Αδάμ, ο οποίος αποκαλείται υιός του Θεού.» **«γιου του Ενός, γιου του Σηθ, γιου του Αδάμ, γιου του Θεού.»** (Κατά Λουκάν 3:38)

Αυτές οι απαντήσεις από τη Βίβλο δημιούργησαν μια βαθειά εντύπωση στο μυαλό μου για τη συγκριτική μελέτη στην οποία επιδίδονται οι Μουσουλμάνοι και για το πόσο

δυνατοί και λογικοί είναι στην πίστη τους για τη Μοναδικότητα του Θεού.

Ρώτησα το λόγοιο: «Πιστεύετε στη Βίβλο ως θείο Βιβλίο ή όχι;» Ως απάντηση στην ερώτησή μου μού ζήτησε να απαντήσω στις ακόλουθες ερωτήσεις:

Οι ερωτήσεις του	Οι απαντήσεις μου
Είναι η Βίβλος, που βρίσκεται στα χέρια σου, το βιβλίο που ο Ιησούς έγραψε ως γραφή αποκαλυφθείσα από το Θεό;	«Όχι»
Διέταξε ο Ιησούς ή επιθύμησε, οποιαδήποτε στιγμή στη ζωή του, να γραφτεί οτιδήποτε για	«Όχι»

λογαριασμό του;	
Γράφτηκε η Βίβλος, που βρίσκεται στα χέρια σου, κατά τη διάρκεια της ζωής του Ιησού;	«Όχι»
Γράφτηκε η Βίβλος, που βρίσκεται στα χέρια σου, αμέσως μετά την αναχώρηση του Ιησού;	«Όχι»

Είπε έπειτα, «Διάβασε σε παρακαλώ τη σελίδα 17 του *‘Ιδρυτής του Χριστιανισμού και η Θρησκεία του’*», που δημοσιεύθηκε από τη Χριστιανική Λογοτεχνική Κοινωνία, Μαδράς. Αναφέρεται σε αυτό το βιβλίο:

"Ολόκληρη η Βίβλος περιλαμβάνει εξήντα έξι βιβλία, γραμμένα από σαράντα διαφορετικούς συγγραφείς, σε διάστημα δεκαπέντε περίπου αιώνων." Στο βιβλίο δηλώνεται ξεκάθαρα ότι: *Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΕΓΡΑΨΕ ΤΙΠΟΤΑ. Η προφορική διδασκαλία ήταν για πολλά χρόνια το μοναδικό μέσο για την εξάπλωση του Χριστιανισμού. Για την καθοδήγηση των νέων προσήλυτων ήταν που συντέθηκαν οι νεότερες γραφές της Καινής Διαθήκης."*

Το ίδιο βιβλίο αποκαλύπτει επιπλέον ότι: *"Γράφτηκαν πιθανότατα Είκοσι περίπου χρόνια μετά το θάνατο του Χριστού."*

Στη σελίδα 18 γράφει: *"Τα Ευαγγέλια δεν δίνουν μια ολοκληρωμένη ιστορία για τη ζωή του Χριστού. Είναι περισσότερο απομνημονεύματα."*

Εγώ είπα: «Μα η Βίβλος είναι ο Λόγος Του Θεού, εμπνευσμένος και γραμμένος από τους μαθητές του Ιησού!» Χαμογέλασε ξανά και είπε: «Κύριε Τόμας, αν η Βίβλος είναι το Βιβλίο των Μαθητών και του Ιησού, πώς εξηγείτε τις

διαφορές στο Βιβλίο, εάν πρόκειται για έναν εμπνευσμένο λόγο Του Θεού... δεν περιέχει η Καθολική Βίβλος ορισμένα βιβλία που η εκδοχή των Προτεσταντών δεν περιέχει;»

Έχετε διαβάσει τι λέει ο Κ. Ουίςλον σχετικά με τη Βίβλο στην εισαγωγή της 'Diaglot' -που δημοσιεύτηκε από την Watch Tower Society; *"Αν δεν είχε εκδοθεί με βασιλική άδεια δε θα τιμόταν τώρα από τους Άγγλους και Αμερικανούς Προτεστάντες, παρ' όλο που έχει έλθει απευθείας από το Θεό. Έχει αποδειχθεί ότι περιέχει περισσότερα από 20.000 λάθη! Σχεδόν 700 ελληνικά χειρόγραφα είναι άγνωστα και μερικά από αυτά είναι πολύ παλαιά, ενώ ο μεταφραστής τους στην κοινή είχε μόνο το πλεονέκτημα περίπου 8 χειρογράφων, κανένα από τα οποία δε χρονολογείται πριν τον 10^ο αι."*

Δεν βασίζεται η Βίβλος σε 8 χειρόγραφα...ενώ σήμερα υπάρχουν διαθέσιμα 700 χειρόγραφα; Αν όσα περιέχονται σε όλα αυτά τα χειρόγραφα αποτελούν κι εκείνα τον εμπνευσμένο Λόγο Του Θεού, γιατί αυτά τα χειρόγραφα έμειναν εκτός; Υπό το φως όλων αυτών των γεγονότων που τώρα γνωρίζετε, αν πιστεύετε ακόμα στη Βίβλο ως τον

εμπνευσμένο Λόγο Του Θεού, μπορείτε να συνεχίσετε, αλλά δεν μπορείτε να περιμένετε να κάνει το ίδιο ολόκληρος ο κόσμος. Αν προβείτε σε μια σοβαρή και αμερόληπτη έρευνα της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, θα βρείτε σ' αυτές το σύνολο των βλασφημιών που επινόησε ο εβραϊκός νους κατά του Λωτ, του Δαβίδ, του Νώε, και του Αβραάμ, που ήταν οι Απόστολοι Του Θεού. Βλ.:

«20 Και ο Νώε άρχισε να είναι γεωργός, και φύτεψε ένα αμπέλι· 21 και ήπια από το κρασί, και μέθυσε, και γυμνώθηκε μέσα στη σκηνή του. 22 Και ο Χαμ, ο πατέρας τού Χαναάν, είδε τη γύμνωση του πατέρα του· και το ανήγγειλε στους δύο αδελφούς του έξω. 23 Και παίρνοντας ο Σημ και ο Ιάφεθ το ένδυμα, το έβαλαν επάνω στις δύο πλάτες τους· και περπατώντας πίσώπλατα, σκέπασαν τη γύμνωση του πατέρα τους· και τα πρόσωπά τους ήσαν προς τα πίσω και δεν είδαν τη γύμνωση του πατέρα τους.»
(Γένεση, 9: 20-23)

Και ο Λωτ διέπραξε μοιχεία με τις δύο κόρες του:

«30 Και ο Λωτ ανέβηκε από τη Σηγώρ, και κατοίκησε στο βουνό, και μαζί του οι δύο θυγατέρες του, επειδή φοβήθηκε να κατοικήσει στη Σηγώρ· και κατοίκησε σε σπήλαιο, αυτός και οι δύο θυγατέρες του. 31 Και η μεγαλύτερη είπε στη νεότερη: Ο πατέρας μας είναι γέροντας, και άνθρωπος δεν υπάρχει επάνω στη γη για να μπει μέσα προς εμάς, σύμφωνα με τη συνήθεια ολόκληρης της γης· 32 έλα, ας ποτίσουμε τον πατέρα μας κρασί, και ας κοιμηθούμε μαζί του, και ας αναστήσουμε σπέρμα από τον πατέρα μας. 33 Πότισαν, λοιπόν, τον πατέρα τους κρασί κατά τη νύχτα εκείνη· και η μεγαλύτερη μπήκε μέσα, και κοιμήθηκε με τον πατέρα της· κι εκείνος δεν κατάλαβε ούτε τότε αυτή πλάγιασε, και τότε σηκώθηκε. 34 Και την επαύριο η μεγαλύτερη είπε στη νεότερη: Δες, εγώ κοιμήθηκα χθες τη νύχτα με τον πατέρα μας· ας τον ποτίσουμε κρασί και τούτη τη νύχτα, και μπαίνοντας μέσα εσύ, κοιμήσου μαζί του, και ας αναστήσουμε σπέρμα από τον πατέρα μας. 35 Πότισαν, λοιπόν, κι εκείνη τη νύχτα τον πατέρα τους κρασί, και αφού σηκώθηκε η νεότερη, κοιμήθηκε μαζί του· κι εκείνος δεν κατάλαβε ούτε τότε

αυτή πλάγιασε, και τότε σηκώθηκε. 36 Και συνέλαβαν οι δύο θυγατέρες του Λωτ από τον πατέρα τους. 37 Και η μεγαλύτερη γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Μωάβ· αυτός είναι ο πατέρας των Μωαβιτών μέχρι σήμερα. 38 Αλλά και η νεότερη γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Βεν-αμμί· αυτός είναι ο πατέρας των Αμμωνιτών μέχρι σήμερα.» (Γένεση 19:30-38)

Ο Δαβίδ πήρε τη σύζυγο του στρατιώτη του:

«2 Και προς την εσπέρα, όταν ο Δαβίδ σηκώθηκε από το κρεβάτι του, περπατούσε επάνω στην ταράτσα τού βασιλικού σπιτιού· και από την ταράτσα είδε μία γυναίκα να λούζεται· και η γυναίκα ήταν υπερβολικά ωραία στην όψη. 3 Και ο Δαβίδ έστειλε και ερεύνησε για τη γυναίκα. Και κάποιος είπε: Δεν είναι αυτή η Βηθ-σαβεέ, η θυγατέρα του Ελιάμ, η γυναίκα τού Ουρία τού Χετταίου; 4 Και ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές και την πήρε· και όταν ήρθε σ' αυτόν, κοιμήθηκε μαζί της, (επειδή, είχε καθαριστεί από την ακαθαρσία της·) και γύρισε στο σπίτι της. 5 Και η γυναίκα συνέλαβε· και στέλνοντας μήνυμα στον Δαβίδ,

ανήγγειλε και είπε: Είμαι έγκυος. 6 Και ο Δαβίδ έστειλε μήνυμα στον Ιωάβ, λέγοντας: Στείλε μου τον Ουρία τον Χετταίο. Και ο Ιωάβ έστειλε στον Δαβίδ τον Ουρία. 7 Και όταν ο Ουρίας ήρθε σ' αυτόν, ο Δαβίδ ρώτησε πώς έχει ο Ιωάβ, και πώς έχει ο λαός, και πώς έχουν τα πράγματα του πολέμου. 8 Και ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: Κατέβα στο σπίτι σου, και πλύνε τα πόδια σου. Και ο Ουρίας βγήκε από το σπίτι τού βασιλιά· και πίσω του ήρθε μερίδιο από το τραπέζι τού βασιλιά. 9 Ο Ουρίας, όμως, κοιμήθηκε δίπλα στη θύρα τού σπιτιού τού βασιλιά, μαζί με όλους τους δούλους τού κυρίου του, και δεν κατέβηκε στο σπίτι του. 10 Και όταν ανήγγειλαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Ο Ουρίας δεν κατέβηκε στο σπίτι του, ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: Εσύ δεν έρχεσαι από οδοιπορία; Γιατί δεν κατέβηκες στο σπίτι σου; 11 Και ο Ουρίας είπε στον Δαβίδ: Η κιβωτός, και ο Ισραήλ, και ο Ιούδας κατοικούν σε σκηνές, και ο κύριός μου ο Ιωάβ, και οι δούλοι τού κυρίου μου, είναι στρατοπεδευμένοι επάνω στο πρόσωπο της πεδιάδας· και εγώ θα πάω στο σπίτι μου, για να φάω, και να πιω, και να κοιμηθώ με τη γυναίκα μου; Ζεις, και ζει η ψυχή σου, δεν

θα κάνω αυτό το πράγμα. 12 Και ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: Μείνε εδώ και σήμερα, και αύριο θα σε εξαποστείλω. Και έμεινε ο Ουρίας στην Ιερουσαλήμ εκείνη την ημέρα, και την επόμενη. 13 Και ο Δαβίδ τον κάλεσε, και έφαγε μπροστά του, και ήπιε· και τον μέθυσε· και την εσπέρα βγήκε να κοιμηθεί επάνω στο κρεβάτι του μαζί με τους δούλους τού κυρίου του, πλην στο σπίτι του δεν κατέβηκε. 14 Και το πρωί ο Δαβίδ έγραψε μια επιστολή στον Ιωάβ, και την έστειλε δια χειρός τού Ουρία. 15 Και στην επιστολή έγραψε, λέγοντας: Βάλτε τόν Ουρία απέναντι στη σκληρότερη μάχη· έπειτα, συρθείτε απ' αυτόν, για να χτυπηθεί και να πεθάνει. 16 Και αφού ο Ιωάβ παρατήρησε την πόλη, διόρισε τον Ουρία σε θέση, όπου ήξερε ότι ήσαν άνδρες δύναμης. 17 Και βγήκαν οι άνδρες τής πόλης, και πολέμησαν με τον Ιωάβ· και έπεσαν από τον λαό μερικοί από τους δούλους τού Δαβίδ· θανατώθηκε δε και ο Ουρίας ο Χετταίος.» (Σαμουήλ ΙΙ 11:2-17)

Ρώτησα, «Τι; Πιστεύετε εσείς οι Μουσουλμάνοι ότι και άλλοι προφήτες Του Θεού, εκτός από το Μωχάμμαντ είναι εντελώς αναμάρτητοι και άγιοι;»

Εκείνος μου απάντησε απαγγέλλοντάς μου τα ακόλουθα εδάφια από το Κοράνιο:

«Πείτε (Ω, Μουσουλμάνοι): Πιστέψαμε στον Αλλά(χ) και σε ό,τι στάλθηκε σε μας, και σε ό,τι στάλθηκε στον Αβραάμ, τον Ισμαήλ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ και στους Αλ-Ασμπάτ [τους δώδεκα γιους του Ιακώβ], και σε ό,τι δόθηκε στο Μωυσή και στον Ιησού, και σε ό,τι δόθηκε στους Προφήτες από Τον Κύριό τους. Δεν κάνουμε διάκριση ανάμεσα σε κανέναν από αυτούς, και είμαστε σ 'Αυτόν Μουσουλμάνοι (υποταγμένοι).»
(2:136)

«Ο Αγγελιαφόρος πίστεψε σ' ότι τού έχει σταλεί από Τον Κύριό του, και (το ίδιο και) οι πιστοί. Όλοι πίστεψαν στον Αλλάχ, στους Αγγέλους Του, στα Βιβλία Του και στους Αγγελιαφόρους Του. (Λένε), 'Δεν κάνουμε

διάκριση ανάμεσα σε κανέναν από τους Αγγελιαφόρους’ – και λένε, ‘Ακούσαμε, και υπακούσαμε. (Αναζητούμε) τη Συγχώρεσή Σου, Κύριέ μας, και σε Σένα θα είναι ο τελικός προορισμός (των πάντων).’» (2:285)

Τα παραπάνω εδάφια του Κορανίου μαρτυρούν ολοφάνερα το γεγονός ότι, ως ένα από τα θεμέλια της πίστης του, κάθε Μουσουλμάνος πρέπει να πιστεύει όχι μόνο στον Προφήτη Μωχάμμαντ, αλλά και σε όλους τους άλλους Προφήτες και Αγγελιαφόρους, ως ειλικρινείς και ιερούς, και δεν πρέπει να προβαίνει σε καμία διάκριση ανάμεσά τους. Το ακόλουθο εδάφιο του Ιερού Κορανίου μας πληροφορεί για το γεγονός ότι οι Προφήτες προήλθαν από Το Θεό, σε όλα τα έθνη όλης της γης.

«Δεν υπάρχει έθνος που να μην έχει έλθει ανάμεσά τους ένας προειδοποιητής.» (35:24)

Με έπεισε ότι το Ισλάμ, και μόνο, είναι μια περιεκτική πίστη, που αναγνωρίζει όλες τις άλλες θρησκείες, και που περιέχει μια αρμονική ολοκλήρωση όλου του καλού, που

συναντάται μόνο μερικώς στις υπόλοιπες θρησκείες του κόσμου. Το Ιερό Βιβλίο του Ισλάμ, το Ιερό Κοράνιο, είναι η τελική αποκάλυψη της Θείας Αλήθειας. Το περιορισμένο του ανθρώπινου νου στις διάφορες εποχές δεν επέτρεψε ούτε σε Προφήτες όπως ο Ιησούς να αποκαλύψουν ολόκληρη την αλήθεια. Ο Ιησούς έπρεπε να αναχωρήσει ενώ εκκρεμούσαν ακόμη πολλά πράγματα που έπρεπε να πει στους ανθρώπους. (Ιωάννης 16:14). Ο Ιησούς έπρεπε να πει στους ανθρώπους να περιμένουν μέχρι τον ερχομό του Πνεύματος της Αλήθειας για να αποκαλύψει ολόκληρη την αλήθεια. (Ιωάννης 16:13)

Εντυπωσιάστηκα περισσότερο από τις παγκόσμιες διαστάσεις της θρησκείας του Ισλάμ. Κάθε απάντηση από τον λόγο, συνιστούσε ακλόνητο επιχείρημα. Με αφύπνισε ώστε να μπορώ να αναγνωρίζω ανάμεσα στην αυθεντική αλήθεια και τις επινοήσεις ψευδών, και να μάθω πολλά νέα πράγματα, για τα οποία ήμουν όλα αυτά τα χρόνια τυφλός. Αλλά δεν γνώριζα πώς να συμφιλιώσω την πραγματική γνώση της αλήθειας με την αρχική τυφλή δογματική πίστη

μου και την παραμονή μου τώρα πια στη Χριστιανική πίστη. Ήθελα να βρω μια αποτυχία από την πλευρά του λογίου για να απαντήσω ικανοποιητικά σε κάποια από τις ερωτήσεις, ώστε να έχω κάποια δικαιολογία, ακόμα κι αν ήταν ψεύτικη, για να διατηρήσω τη θέση μου στη Χριστιανική πίστη.

Ο λόγιος μετά από λίγο συνέχισε με την ερώτηση: «Μπορώ να σε ρωτήσω κάτι, αν δεν σε πειράζει να απαντήσεις, απλά για την πληροφόρησή μου;» Εγώ είπα: «Ναι.» Εκείνος τότε ρώτησε: «Πιστεύεις ότι ο Ιησούς είναι υιός του Θεού ή ο ίδιος ο Θεός;» Του είπα: «Ο Ιησούς είναι Ο Θεός στη μορφή του υιού Του.»

Εκείνος είπε: «Μπορείς να φανταστείς ποτέ ότι κάποιος είναι αθάνατος θεός, και ταυτόχρονα θνητός (άνθρωπος) που παραδίδεται στα χέρια άλλων θνητών για να υποβληθεί σε θάνατο; Μπορεί κάτι να βρίσκεται ψηλά και ταυτόχρονα χαμηλά, να είναι μαύρο, και ταυτόχρονα άσπρο; Μπορεί να υπάρχει σκοτάδι και ταυτόχρονα φως; Τι φιλοσοφία είναι αυτή;»

Συνέχισε λέγοντας: «Έχεις σκεφτεί ποτέ ότι υπάρχει μία ακόμα ερώτηση αναφορικά με το δόγμα της Αγίας Τριάδας, που χρειάζεται να απαντηθεί από κάθε πιστό σε αυτήν: 'Αν τρία διαφορετικά πλάσματα, που είναι τρεις διαφορετικές οντότητες, είναι παράλληλα Ένα, με απόλυτη ενότητα, με όλη την τέλεια σημασία ή το νόημα της Μοναδικότητας, ποιος είναι ο ελεγκτικός παράγοντας που τις κάνει να είναι τρεις, αλλά και την ίδια στιγμή μία'; Αν υπάρχει κάποιος παράγοντας που προκαλεί αυτό το εκπληκτικό φαινόμενο, τότε αυτή η ύψιστη αιτιούσα δύναμη, που ελέγχει τον αριθμό και την ενότητα, θα είναι μόνο ο Πανίσχυρος Θεός, και όχι οποιαδήποτε από τις τρεις που αποτελούν τα υπό έλεγχο συστατικά. Επιπλέον, προκύπτει εδώ μία ακόμη προβληματική ερώτηση, την οποία ο πιστός στην Αγία Τριάδα θα πρέπει να απαντήσει, δηλαδή ποιος ελέγχει ή αποφασίζει ώστε ο χωρισμός της μίας οντότητας να γίνει σε τρεις διαφορετικές, και όχι σε περισσότερες ή σε λιγότερες; Πρέπει να υπάρχει μία αιτία για αυτό το ελεγχόμενο φαινόμενο, και αυτός ο αιτιών παράγοντας που ενεργεί υπεράνω των υπολοίπων, θα είναι ο

Πανίσχυρος Θεός και όχι ο καθένας από την τριάδα, που θα είναι μόνο το αποτέλεσμα της Ύψιστης αιτίας που ελέγχει.

Κατά τον ίδιο τρόπο, θα προκύψει και το ερώτημα, ποια είναι η αιτιούσα δύναμη η οποία ορίζει οι τρεις να είναι μόνο μία όταν ενώνονται, παρά να χωρίζονται σε πολλές ομάδες όντων, και αν υπάρχει τέτοια αιτία, αυτή η ύψιστη αιτία ελέγχου, θα είναι ο Πανίσχυρος Θεός, όχι οποιαδήποτε από τις τρεις, που θα είναι μόνο οι υποκείμενες οντότητες. Υπό όλες τις συνθήκες, κανένας λογικός άνθρωπος δεν θα μπορούσε να πιστέψει ποτέ λογικά σε κανένα τέτοιο φαινόμενο, χωρίς κάποιον παράγοντα που το προκαλεί.

Ωστόσο, η Αγία Τριάδα συνιστά απλά ένα προβληματικό δόγμα, που δημιουργήθηκε από τη Χριστιανική Εκκλησία, και το οποίο κανένα λογικό επιχείρημα δεν μπορεί να αποδείξει ποτέ ως αληθινό.

Έπρεπε αναπόφευκτα να συμφωνήσω με τις απόψεις του λογίου, καθώς δεν μπορούσα τώρα να πιστέψω λογικά

ότι υπάρχει ένα ον, το οποίο παράλληλα είναι το αντίθετό του.

«Θα ήθελα, κε Τόμας,» είπε ο λόγιος, «να σκεφτείτε λιγάκι Πώς η πίστη ότι ο Ιησούς είναι Ο Θεός ή ο γιος του Θεού συμπίπτει με το γεγονός ότι ήταν τόσο τρομοκρατημένος για την επικείμενη σταύρωσή του, που φώναξε: **"Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί** (Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;)" (Ματθαίος 27:46)

Τι φιλοσοφία είναι αυτή; Αν ο Ιησούς ήταν ο ίδιος Ο Θεός, αυτό σημαίνει ότι ο Θεός εγκαταλείφθηκε από τον Ίδιο το Θεό, και μπορεί ο Θεός, να ένιωσε απελπισμένος και να φωνάξει, για να σωθεί;

Η ίδια η Βίβλος σας κ. Τόμας ανέφερε ότι ο υιός του Θεού εγκαταλείφθηκε από τον πατέρα του (Θεό), στην οποία περίπτωση ο εγκαταλελειμμένος γιος αυτόματα και φυσικότητα, χάνει τα προσωπικά του προνόμια ως γιος και τη σχέση του ως γιος απέναντι στον πατέρα. Τι λέτε; Ποιο

όφελος μπορεί να έχει η προσκόλληση σε έναν εγκαταλελειμμένο γιο; Κε Τόμας, απαντήστε παρακαλώ!»

Ήταν σαν να με είχε χτυπήσει κεραυνός – και δεν ήξερα τι να πω και τι να κάνω με την πίστη που ήδη κατείχα ως πιστός Χριστιανός.

«Εξάλλου,» συνέχισε ο λόγιος: «Πιστεύετε ότι ο Ιησούς είναι ο Ίδιος ο Θεός, όταν πέφτει κάτω κλαίγοντας, προσευχόμενος σε κάποιον άλλο για να αφαιρέσει το ποτήριον του θανάτου με τη σταύρωση;»

Ρώτησα: «Ωραία κύριε, πώς θα συμφιλιώνατε τη βία που ασκήθηκε από τον Προφήτη του Ισλάμ, με το γεγονός ότι ήταν Απόστολος του Θεού;!»

Η απάντηση ήλθε αμέσως από το λόγιο: «Σας παρακαλώ, κε Τόμας, παραθέστε ένα μόνο περιστατικό από ολόκληρη την ιστορία της ζωής του Προφήτη Μωχάμμαντ, για να αποδείξετε ότι διέπραξε ποτέ κάποια απρόκλητη επίθεση, ή ένα μόνο περιστατικό κατά το οποίο πήρε την παραμικρή πρωτοβουλία επίθεσης ενάντια κάποιας ψυχής.

Κάθε αποστολή μάχης της οποίας ήταν επικεφαλής, ή την οποία επέτρεψε ήταν μόνο αυτοάμυνα. Η Βίβλος κηρύττει αυτο-παράδοση στο βαθμό του να δίνει κανείς όλα όσα έχει στην κατοχή του, όταν οτιδήποτε που βρισκόταν στα χέρια του, έχει αφαιρεθεί από κάποιον καταπιεστή. Το ακολουθεί αυτό κανείς Χριστιανός;»

«Πέρα από την πολιτική ιστορία των Χριστιανικών εθνών στην Ευρώπη, δεν θυμάστε τις απάνθρωπες μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν από τη Χριστιανοσύνη για να εξαπλώσει την πίστη της;»

Αισθάνθηκα αμήχανα όταν άκουσα τι είχε αναφερθεί και έπρεπε να ακούσω σιωπηλά τις καταγραφές της ατιμωτικής συμπεριφοράς των Χριστιανών. Τελικά, τόλμησα να κάνω μία τελευταία ερώτηση. «Υπάρχει το δόγμα της εξιλέωσης των αμαρτιών του ανθρώπου μέσω του αίματος του Ιησού. Ο Ιησούς πλήρωσε το τίμημα των αμαρτιών του ανθρώπου, δηλαδή όποιος πιστεύει στον Ιησού εξαγνίζεται και σώζεται...έχετε κάτι τέτοιο στο

Ισλάμ;»

Ο ομιλητής χαμογέλασε και απάντησε: «Φίλε μου, το μεγαλύτερο των δώρων Του Θεού στην ανθρωπότητα είναι η κοινή λογική. Αν ο άνθρωπος τη χάσει από δικό του λάθος, τότε κανείς δεν μπορεί να τον βοηθήσει. Πρώτα πες μου αν το δόγμα ανταποκρίνεται στην κοινή λογική. Ο Α, για παράδειγμα, ένας Χριστιανός στην πίστη, δηλ. πιστεύει στον Ιησού ως σωτήρα του, λεηλατεί το σπίτι του Β και τα μέλη της οικογένειας του Β. Η λογική συμφωνεί με το να μείνει ο 'Α' ατιμώρητος από το νόμο, ιδιαίτερα από το Νόμο του Δίκαιου Κυρίου του Σύμπαντος, απλά και μόνο επειδή ο 'Α' αποδέχεται τον Ιησού ως σωτήρα του;»

Αναγκάστηκα να πω «Όχι» γιατί διαφορετικά θα σήμαινε ότι εγκαταλείπω την κοινή λογική μου και πάω ενάντια στον ορθό λόγο!

Συνέχισε, «Υπάρχει μια πολλή σημαντική οπτική του δόγματος της εξιλέωσης μέσω του αίματος του Ιησού, δηλαδή όταν πληρώνουμε για κάποιο πράγμα, αυτό γίνεται δικό μας, και ο προηγούμενος ιδιοκτήτης αυτού του

πράγματος χάνει εντελώς το δικαίωμα διεκδίκησής του λόγω της τιμής που ήδη έλαβε, έτσι δεν είναι;»

Είπα: «Ναι.»

Έπειτα είπε: «Αν οι αμαρτίες του ανθρώπου έχουν πληρωθεί, ο Θεός δεν έχει κανένα δικαίωμα να τιμωρεί κανέναν αμαρτωλό! Κάθε αμαρτωλός που πιστεύει απλά στο Θεό θα είναι ελεύθερος να κάνει σ' αυτόν τον κόσμο οτιδήποτε του επιβάλλουν τα ωμά του ένστικτα, γιατί ο Θεός, ο Κύριός του, δεν έχει κανένα δικαίωμα ούτε καν να ανακρίνει κάποιον αμαρτωλό, γιατί ο Ιησούς ανέλαβε το κόστος όλων των αμαρτιών του. Ακούγεται αυτό σε καμία περίπτωση λογικό και σύμφωνο με την κοινή λογική; Μπορεί αυτό το δόγμα να συμβάλει ώστε η ζωή στη γη να συνεχιστεί για μια στιγμή με ειρήνη και ασφάλεια;»

Συνέχισε: «Σε παρακαλώ, θυμήσου, το Ισλάμ θέλει κάθε άτομο να δεσμεύεται όντας υπόλογος για την ατομική ζωή του, καθώς και για τη συλλογική ζωή σ' αυτόν τον κόσμο, όντας μέλος όχι μόνο του ανθρώπινου γένους, μα και

μέλος της πλάσης του Θεού συνολικά. Το Ισλάμ συνεχώς προσκαλεί και ενθαρρύνει τον άνθρωπο προς τη δικαιοσύνη με την υπόσχεση μιας ευλογημένης ζωής κατά τη Μέλλουσα Ζωή, και τον προειδοποιεί επανειλημμένα ενάντια στο κακό και, κατά συνέπεια, την τιμωρία από τον Δίκαιο Κύριο. Το Ιερό Κοράνιο προειδοποιεί συνεχόμενα, λέγοντας:»

«Και να φοβάσθε την Ημέρα (της Κρίσης), κατά την οποία κανένα άτομο δε θα ωφελήσει κανένα άλλο, ούτε θα γίνει δεκτή καμία αποζημίωση (λύτρα) από αυτόν, ούτε καμία διαμεσολάβηση δε θα τον ωφελήσει, ούτε θα βοηθηθούν.» (2:123)

«Όποιος καθοδηγείται (πηγαίνει στο σωστό δρόμο), καθοδηγείται μόνο για τον εαυτό του (η αμοιβή θα είναι μόνο για τον ίδιο). και όποιος παραστρατεί, παραστρατεί εναντίον του εαυτού του (η τιμωρία θα είναι μόνο για τον ίδιο). Δεν υπάρχει καμία (αμαρτωλή) ψυχή που να επωμιστεί την αμαρτία της άλλης. Και ποτέ δεν τιμωρούμε μέχρι να στείλουμε Αγγελιαφόρο (για να προειδοποιήσει).» (17:15)

«Ω Εσείς οι άνθρωποι! Σας έχουμε πλάσει από ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, και σας κάναμε σε λαούς και φυλές για να γνωρίζεστε μεταξύ σας (κι όχι να καταφρονεί ο ένας τον άλλον). Βέβαια, ο πιο τιμημένος από σας –στα μάτια του Αλλά(χ)– είναι ο πιο ευσεβής (ανάμεσά σας). Κι ο Αλλά(χ) είναι ‘Αλείμ (Παντογνώστης) και Χαμπείρ (=Γνωρίζει πλήρως) (για όλα τα πράγματα)» (49:13)

«Ενώ απειλεί τον άνθρωπο με αυστηρή τιμωρία ως αποζημίωση για τα κακά που θα έχει κάνει, το Ιερό Κοράνιο εμπερικλείει, επίσης, το άπειρο έλεος του Παντελεήμονα Κυρίου, ο οποίος δε θέλει ο άνθρωπος, όσο αμαρτωλός κι αν είναι, να μην έχει καμία ελπίδα για το έλεος και τη συγχώρεσή Του. Ο μόνος όρος για τη συγχώρεση είναι η μεταμέλεια του αμαρτωλού για τις αμαρτίες του, και η πρόθεση να επανορθώσει για τη συμπεριφορά του στο μέλλον, σε συνδυασμό με την από καρδιάς υπακοή και ευγνωμοσύνη στον Παντελεήμονα Κύριο για την ατέλειωτη χάρη Του.

Για όνομα του Θεού, κύριε Τόμας, πείτε μου, ποιο νομίζεται ότι είναι λογικό, να κάνει κανείς τον άνθρωπο μεθυσμένο και απρόσεκτο από την αμαρτία (δηλαδή να τον κάνει να έχει παράλογη αυτοπεποίθηση για το τίμημα των αμαρτιών του σα να έχουν ήδη πληρωθεί από κάποιον), ή το να προειδοποιήσει τον άνδρα να αφοσιωθεί στην αρετή και να μείνει μακριά από το κακό (δηλαδή να τον προειδοποιήσει από τις φυσικές συνέπειες, την τιμωρία από τον Δίκαιο Κύριο, για οποιαδήποτε άσχημη συμπεριφορά ή ανυπακοή);»

Αισθάνθηκα εκείνη την ημέρα την κενότητα του δόγματος της εξιλέωσης, πάνω στο οποίο είναι χτισμένο όλο το οικοδόμημα της Χριστιανικής Πίστης. Το Θείο Έλεος του Κυρίου ανέτειλε στην καρδιά μου, ένα νέο φως Θείας καθοδήγησης. Ευχαρίστησα το Θεό που με έβγαλε από τα νύχια αυτής του παραπλανητικής δογματικής πεποίθησης και με καθοδήγησε στο Ισλάμ, το οποίο βρήκα ο ίδιος μόνος μου μέσω μιας αμερόληπτης αναζήτησης προς το σωστό και ίδιο δρόμο προς τη σωτηρία, την οποία ο Παντελεήμων

Κύριος έστειλε στην ανθρωπότητα μέσω του Τελευταίου Αποστόλου Του, Μωχάμμαντ ﷺ.

Όταν αποκάλυψα στο λόγιο την αποδοχή μου στο αληθινό επιχείρημά του και τον ευχαρίστησα, μού είπε:

«Τόμας! Πρέπει να ευχαριστήσεις το Θεό που σε ευλόγησε με την ελεήμονα υπόσχεσή Του προς κάθε ειλικρινή αναζητητή της αλήθειας!»

Ο Παντελήμων Κύριος, με το απέραντο Έλεός Του, εκπλήρωσε την υπόσχεση ελέους Του, να δώσει στην ανθρωπότητα συνεχή και παντοτινή καθοδήγηση, μέσω του Προφήτη Μωχάμμαντ, ο οποίος έπραττε πάντα σύμφωνα με την καθοδήγησή Του.

Αφού συνάντησα τόσα δυνατά και ακατάρριπτα επιχειρήματα κατά του δόγματος της Αγίας Τριάδας, και άλλων θεμελιωδών πεποιθήσεων της Χριστιανικής πίστης, το μόνο που μού έμεινε ήταν να απορώ πώς μια τόσο αστήρικτη πεποίθηση προσέελκυσε τόσους ανθρώπους ανά τον κόσμο.

Κάποια μέρα είδα τον πατέρα μου να επιστρέφει στο σπίτι πολύ χαρούμενος, και αμέσως μόλις έφτασε με κάλεσε και μού είπε: «Θα χαρείς να μάθεις, γιε μου, ότι σήμερα έφερα 109 ψυχές στο πλήρωμά μας! Με τη βάπτιση τόσο μεγάλου αριθμού ατόμων, ο αιδεσιμότατος, επικεφαλής της αποστολής μας, με επαίνεσε για τις υπηρεσίες μου και αύξησε το μισθό μου, καθώς και τη χρηματοδότηση για τις μετακινήσεις μου, και μού έδωσε μια συμβολική ανταμοιβή που αναλογούσε στον αριθμό των ανθρώπων που βαπτίστηκαν χάρη στις προσπάθειές μου!»

Τον ρώτησα: «Ποιοι είναι, πατέρα, αυτοί που βαπτίστηκαν;»

Είπε: «Είναι από πέντε γύρω χωριά. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά.»

Τον ρώτησα: «Είναι μορφωμένοι;»

Εκείνος είπε: «Όχι, είναι φτωχοί άνθρωποι από τις φτωχογειτονιές· εργάτες στα ριζοχώραφα των χωριών τους»

Ρώτησα αν είχαν κατανοήσει πλήρως τον ασπασμό τους στη Χριστιανική πίστη. Θα άντεχε κανείς τους κάποια αντεξέταση ενάντια στην απόφασή τους να αφήσουν το πλήρωμα που ακολουθούσαν και να εισέλθουν στο πλήρωμα της Χριστιανικής Πίστης;

Απάντησε: «Τι εννοείς; Σού είπα ότι όλοι τους είναι αμόρφωτοι, φτωχοί και αναλφάβητοι· εργάτες από τις φτωχογειτονιές! Η ομάδα αποτελείται από άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Τώρα θα πρέπει να πηγαίνω εκεί κάθε μέρα και να τους διδάσκω το δόγμα της πίστης μας.»

Ακούγοντας αυτό χαμογέλασα, και ο πατέρας μου, βλέποντάς με να χαμογελώ, ρώτησε: «Γιατί χαμογελάς, Τόμας; Τι συμβαίνει;» Είπα: «Τίποτα, πατέρα, δε βλέπω σ' αυτόν το μαζικό προσηλυτισμό καμία υπερηφάνεια ή ευχαρίστηση που θα διεκδικούσε κάθε αληθινή θρησκεία ή κάθε γνήσια και λογική πίστη, γιατί δεν είναι τίποτα παραπάνω από εκμετάλλευση της αμάθειας και της άγνοιας αυτών των φτωχών εργατών. Οδηγεί τους πνευματικά τυφλούς σε κάτι που ούτε γνωρίζουν, ούτε αναγνωρίζουν!

Πιστεύεις, πατέρα, ότι οποιοσδήποτε λογικός άνθρωπος θα ήταν περήφανος για το ότι έπεισε κάποιους αναλφάβητους ανθρώπους να αποδεχτούν τα δικά του ιδανικά, και δικαιολογημένα να διεκδικήσει, έστω και στο ελάχιστο, τα εύσημα γι' αυτό;»

«Ενώ η είσοδος σε μια πίστη όπως αυτή του Ισλάμ γίνεται μόνο μετά από μια λεπτομερή μελέτη και αναζήτηση από τους πολυμαθείς, με τέλεια πίστη, εμείς οι Χριστιανοί υπερηφανευόμαστε ότι μεγεθύνουμε τις τάξεις μας με μαζικούς προσηλυτισμούς αναλφάβητων εργατών, που λόγω των συνθηκών εξαναγκάζονται να αποδεχτούν το Χριστιανικό δόγμα, χωρίς να γνωρίζουν αν αυτό που κάνουν είναι σωστό ή λάθος; Ένα αδαές μυαλό είναι σαν ένα λευκό φύλλο, μπορεί κανείς να ζωγραφίσει πάνω του ό,τι θέλει, και μόλις η αναγραφή τελειώσει πάνω σε ένα τέτοιο υλικό, οποιοσδήποτε καλλιτέχνης μπορεί να υπερηφανευθεί ότι σχεδίασε το σχέδιο μόνος του. Αν σήμερα, για να κερδίσουμε τη συμπόνια των αδαών μαζών, καυχόμαστε μπροστά τους αναλφάβητους προσήλυτους για την

ανθρωπιά μας και την αυτοθυσία μας για το σκοπό της εξάπλωσης της πίστης μας, θα ξεχάσει ο κόσμος το Διάταγμα των Μεδιολάνων, πατέρα, ή μήπως όλες οι αγριότητες που διέπραξε η Χριστιανοσύνη ενάντια στους ανήμπορους και αβοήθητους εβραίους, λόγω της εσωτερικής επιθυμίας να μεγαθύνει τις τάξεις της, θα εξαλειφθούν;»

Συνέχισα: «Αν μου επιτρέπεις, πατέρα, θα ήθελα να μάθω από σένα αν η Βίβλος που κρατάς στα χέρια σου πρέπει μόνο να διαβάζεται, να απομνημονεύεται και να κηρύττεται στους άλλους... ή πρέπει να εφαρμόζεται στην καθημερινή ζωή; Αν πρέπει να εφαρμόζεται, πατέρα, θα μπορούσες να μου δείξεις αν ο Χριστιανικός κόσμος στρέφει το και άλλο μάγουλο αν κάποιος του έχει χαστουκίσει το πρώτο; Μπορεί κανείς ειλικρινής Χριστιανός, ως τώρα, να χαρίσει το πουκάμισό του όταν έχει χάσει το παλτό του; Εσύ, πατέρα, θα αφήσεις ανυπεράσπιστο το σπίτι μας αν κάποιος εισβάλει στην κατοικία μας και μπει σε κάποιο δωμάτιο; Αν οι Χριστιανικές δυνάμεις του κόσμου πιστεύουν στ' αλήθεια

το δόγμα της αυτό-παράδοσης, γιατί διατηρούν τις στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις τους;»

«Πες μου σε παρακαλώ πατέρα, αν υπάρχει κάποιο όφελος στο να πιστεύει κανείς απλά σε κάποια χρυσά ιδανικά, που στολίζουν απλά τις σελίδες ορισμένων βιβλίων, και που μπορούν μόνο να κηρυχτούν αλλά ποτέ να εφαρμοστούν. Γιατί να μην δεχτούμε λογικά το δόγμα της αυτοάμυνας που διδάσκεται από το Ισλάμ, και την αρχή της συγχώρεσης αυτών που μας προσβάλλουν, αν μετανοήσουν και διορθώσουν τη συμπεριφορά τους;»

«Για Όνομα του Θεού πατέρα, πες μου πώς μπορούν τρεις διαφορετικές οντότητες να είναι παράλληλα μία απόλυτη, τόσο στον αριθμό, όσο και στη φύση της τέλει ενότητας;»

«Βασισμένος σε ποια λογική μπορεί κάποιος που έχει εγκαταλειφθεί από το Θεό, να είναι ο ίδιος Θεός, και αν πιστέψουμε ότι ο Ιησούς είναι ο υιός του Θεού, κατά πόσο

μπορεί ένας εγκαταλελειμμένος υιός να διεκδικήσει τη σχέση με τον πατέρα του;»

«Ποιο δικαίωμα είχε η Χριστιανοσύνη να διεκδικήσει οποιαδήποτε αλήθεια σ' αυτή, όταν η εξάπλωσή της ήταν το αποτέλεσμα απάνθρωπων φρικαλεοτήτων που διαπράχθηκαν από τις Χριστιανικές δυνάμεις εναντίον των φτωχών και αβοήθητων Εβραίων; Η συμπεριφορά των ωμών βιασπραγιών που διαπράχθηκαν στο ιερό όνομα του Χριστού, αναφέρθηκε ακόμη και από τις Χριστιανικές αρχές στο Διάταγμα των Μεδιολάνων και από τον παγκοσμίως γνωστό λόγιο Γκίμπον στο διάσημο έργο του: ***'Η Παρακμή και η Πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.'***»

«Το Δόγμα της εξιλέωσης μέσω του αίματος του Ιησού, θα προσελκύσει φυσικά τους αμαρτωλούς που έχουν αμαρτάνει, και που δεν θέλουν να πάνσουν να αμαρτάνουν, υπό την προστασία του δόγματος ότι το τίμημα των αμαρτιών τους έχει ήδη πληρωθεί, και, ωστόσο, πολύ χειρότεροι αμαρτωλοί, που οι ίδιοι έχουν επιλέξει να είναι έτσι, δεν θα λάβουν την παραμικρή τιμωρία για τα

αποτρόπαια εγκλήματα τους, γιατί έχοντας πληρώσει ο Ιησούς για τις αμαρτίες των ανθρώπων, ο Θεός έχασε το δικαίωμα να τιμωρεί στο εξής τους αμαρτωλούς.»

«Υπάρχουν πολλά τέτοια σημεία πατέρα, που χρειάζονται αμερόληπτη μελέτη και κρίση.»

«Σου λέω, πατέρα ότι, όποιες κι αν είναι οι συνέπειες, και όσες ατυχίες κι αν συναντήσω, εγώ, αποφάσισα να μην πουλήσω, ούτε να χάσω τη συνείδησή μου και την κοινή λογική μου, και να πιστεύω σε τόσο αστήρικτες δογματικές πεποιθήσεις. Ασπάστηκα το Ισλάμ, και αν δεν θυμώσεις μαζί μου, άφησε με να σου εξηγήσω τις λεπτομέρειες των ερευνών μου. Θα το κάνω όποτε μου ζητηθεί. Δεν θέλω να ασπαστεί κανείς κάποια δική μου σκέψη ή πεποίθηση με τη βία, γιατί η θρησκεία του Ισλάμ, την οποία τώρα δηλώνω ανοιχτά ότι έχω ασπαστεί, συνιστά ότι δεν πρέπει να υπάρχει κανένας καταναγκασμός σε θέματα πίστης, καθώς η αλήθεια έχει αποκαλυφθεί σβήνοντας το ψεύδος.»

Προς μεγάλη μου έκπληξη, βρήκα τον πατέρα μου να ακούει με απόλυτη προσοχή την έκθεση των προσωπικών μου απόψεων και πεποιθήσεων, και στο τέλος είπε:

«Γιε μου, νομίζεις ότι ο πατέρας σου είναι ανόητος. Έχω έρθει περιστασιακά αντιμέτωπος με τέτοιες ιδέες στη διάρκεια της ζωής μου, όποτε είχα την ευκαιρία να συζητήσω για τη θρησκεία με τους Μουσουλμάνους φίλους μου. Για όνομα του Θεού κράτα αυτό το ζήτημα αστηρά για τον εαυτό σου. Διαφορετικά να είσαι σίγουρος ότι θα πεταχτούμε στο δρόμο σαν άποροι.»

Λίγες ημέρες αργότερα, ο πατέρας μου αποφάσισε να ανακηρυχθεί κι εκείνος ως Μουσουλμάνος.

Δηλώνω τώρα ανοιχτά για την πληροφόρηση και την καθοδήγηση όσων αναζητούν την αλήθεια, τα πραγματικά ευρήματα της ειλικρινούς έρευνας, ότι το Ισλάμ όχι μόνο είναι η τελευταία Θεία Θρησκεία, αλλά είναι επίσης η τέλεια πίστη που περιέχει όλο το καλό. Ένα από τα πιο διακριτά και εντυπωσιακά χαρακτηριστικά του Ισλάμ, είναι ότι

απαιτεί από τους υποστηρικτές του να πιστεύουν ότι όλες οι θείες θρησκείες που προηγήθηκαν, αποκαλύφθηκαν από το Θεό για τους ανθρώπους των αντίστοιχων περιόδων. Είναι ένα από τα θεμέλια αυτής της πίστης το ότι οι υποστηρικτές της πρέπει να πιστεύουν σε όλους τους προφήτες που στάλθηκαν στον κόσμο πριν τον Προφήτη Μωχάμμαντ, ως ειλικρινείς και αναμάρτητους.

Μωχάμμαντ είναι το όνομα του Προφήτη μέσω του οποίου όλη αυτή η κατανοητή πίστη αποκαλύφθηκε στην ολοκληρωμένη και τέλεια μορφή της για όλους τους ανθρώπους όλων των εποχών. Οι Δυτικοί ήταν εκείνοι που έδωσαν σε αυτήν την πίστη το όνομα 'Μωαμεθανισμός', για να συμπίπτει με τη μόδα του Χριστιανισμού, του Βουδισμού, του Κομφουκιανισμού, του Ζωροαστρισμού, και του Ινδουισμού. Απ' την άλλη, το όνομα της θρησκείας έχει ήδη δοθεί στο Βιβλίο της, το Ιερό Κοράνιο, ως 'Ισλάμ', και ο Προφήτης του Ισλάμ ονομάζεται Μουσουλμάνος όπως κάθε άλλος πιστός. Εφόσον διάφοροι προφήτες κήρυτταν ταυτόχρονα την Αλήθεια σε διάφορες περιόδους, σε

διαφορετικές γλώσσες, κάθε Προφήτης του Θεού αναφέρεται στο Ιερό Κοράνιο ως Μουσουλμάνος. Επομένως, ανακάλυψα πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι το Ισλάμ είναι η θρησκεία που χρειάζεται η ανθρωπότητα για την πρόοδό της σε όλους τους τομείς της υλικής, καθώς επίσης και της πνευματικής ζωής, ώστε να εξασφαλίσει τελικά τη σωτηρία της.

Μια Σύντομη εισαγωγή στο Ισλάμ για τους Νέους Μουσουλμάνους

Ισλάμ είναι το να υποτάσσεται κανείς απολύτως στον Αλλάχ, πιστεύοντας στη Μοναδικότητά Του, λατρεύοντάς Τον, και εγκαταλείποντας κάθε μορφή Σιρκ (πολυθεϊσμού).

Ισλάμ είναι η μόνη θρησκεία που γίνεται αποδεκτή από Τον Αλλάχ. Είναι η Τελευταία και Τελική θρησκεία, που έχει ακυρώσει όλες τις προηγούμενες θρησκείες. Ο Αλλάχ δεν αποδέχεται από τους δούλους Του καμία άλλη θρησκεία εκτός από αυτή. Ο Αλλάχ λέει:

«η αληθινή θρησκεία για τον Αλλά(χ) (που δέχεται Ο Αλλά(χ)) είναι το Ισλάμ.» (3:19)

Λέει επίσης, «Και όποιος αναζητά, αντί του Ισλάμ, άλλη θρησκεία, αυτό δεν θα γίνει αποδεκτό από εκείνον, και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι από τους ηττημένους.» (3:85)

Πώς να εισέλθει κανείς στο πλήρωμα του Ισλάμ: *Οι Δύο Μαρτυρίες της Πίστης*

(Ασχάντου Αλλα Ιλάχα Τλλα Αλλάχ ουά Αννα Μουχάμμανταν Ρασούλου Αλλάχ)

Για να εισέλθεις στο Ισλάμ, πρέπει να γνωρίζεις τη σημασία αυτών των δύο μαρτυριών. Να τις προφέρεις λόγω καθαρής πίστης, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία.

Μετάφραση της Σαχάντα:

Ασ'χάντου: Μαρτυρώ με γνώση και πίστη και χωρίς την παραμικρή αμφιβολία...

Αλλα Ιλάχα Ιλλα Αλλάχ: ότι Δεν υπάρχει άλλος θεός, εκτός από τον Αλλάχ...

Ουά Αν Μουχάμμανταν Ρασούλου Αλλάχ: και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ...

Η γενική της σημασία: (Ασχάντου Αλλα Ιλάχα Ιλλά Αλλάχ ουά αννα Μουχάμμανταν Ρασούλου Αλλάχ) Δεν υπάρχει κανένας θεός που να αξίζει να λατρεύεται, παρά μόνο ο Αλλάχ, και ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (Υπακούμε στις εντολές Του, απέχουμε από ό,τι μας έχει απαγορέψει. Πιστεύουμε όλα αυτά για τα οποία μας έχει πληροφορήσει, και ότι ο Αλλάχ δεν πρέπει να λατρεύεται, παρά μόνο με τον τρόπο τον οποίο μας έχει διδάξει.)

Η Θεία Γραφή του Ισλάμ: Πρόκειται για το Κοράνιο, που είναι τα λόγια Του Αλλάχ. Αποκαλύφθηκε στο Μωχάμμαντ ﷺ, μέσω του Αγγέλου Γαβριήλ.

Αποτελεί καθήκον για το Μουσουλμάνο να απομνημονεύει από αυτό ένα μέρος, επαρκές για την ολοκλήρωση των προσευχών του.

Πράγματι, όλες οι προηγούμενες γραφές είχαν διαστρεβλωθεί από τους ανθρώπους, αλλά το Κοράνιο παραμένει στην αγνή του μορφή, όπως αποκαλύφθηκε στον Μωχάμμαντ ﷺ. Ο Αλλάχ έχει υποσχεθεί να το διατηρήσει μέχρι την Ημέρα της Ανάστασης. Ο Αλλάχ λέει: **«Στ' αλήθεια, Εμείς είμαστε που αποκαλύψαμε το Δικρ (το Κοράνιο), και Εμείς είμαστε που θα το διατηρήσουμε.»** Για το λόγο αυτό κανείς δεν μπορεί να το διαστρεβλώσει.

Αφού κάποιος μάθει τη σημασία των Δύο Μαρτυριών της Πίστης, τις προφέρει και τις αποδεχτεί ολόψυχα (χωρίς να καταπιεστεί για να τις αποδεχτεί ή να του υποσχεθούν εγκόσμια πράγματα ως αντάλλαγμα για την προφορά τους), τότε θα έχει γίνει Μουσουλμάνος, και σ' αυτόν ορισμένες πράξεις θα γίνουν υποχρεωτικές, ενώ άλλες θα παραμεριστούν. Αν πεθάνει αφού έχει προφέρει τις μαρτυρίες, θα εισέρθει στη Τζάννα, ακόμα κι αν δεν έκανε κάποια καλή πράξη.

Οι Πέντε Πυλώνες του Ισλάμ: (Αυτοί οι πυλώνες πρέπει να τελούνται σωματικά, είτε η πράξη αποτελεί μαρτυρία στην καρδιά, ομολογία διά στόματος, ή σωματική πράξη)

Ο Πρώτος Πυλώνας: Οι Δύο Μαρτυρίες της Πίστης.

Δεν υπάρχει κανένας θεός που να αξίζει να λατρεύεται, παρά ο Αλλάχ, και ο Μωχάμμαντ, υιός του Αμπντουλλάχ, ήταν ένας Προφήτης και Αγγελιαφόρος, που εστάλη από τον Αλλάχ και στους ανθρώπους και στα τζινν, για να τους καθοδηγήσει στη λατρεία του Αλλάχ και μόνο, χωρίς την απόδοση κανενός εταίρου σ' Εκείνον.

Ο Δεύτερος Πυλώνας: Η Σαλά (Προσευχή).

Υπάρχουν πέντε προσευχές στη διάρκεια της ημέρας και της νύχτας. Η αμοιβή που λαμβάνει ο Μουσουλμάνος για την τέλεσή τους είναι ίση με την αμοιβή πενήντα προσευχών...εάν τελεστούν σύμφωνα με τις απαραίτητες προϋποθέσεις, τους πυλώνες, και τις υποχρεωτικές ενέργειες. Μερικές από τις προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούνται είναι οι εξής: το άτομο που θέλει να προσευχηθεί

να είναι ένας υγιής στο νου Μουσουλμάνος, που έχει φτάσει στην ηλικία των δέκα, έχοντας κάνει Ταχάρα (νίψη) και έχοντας πρόθεση (να τελέσει μια συγκριμένη προσευχή), και στραμμένος προς την Κέμπλα (Μέκκα) κατά τη διάρκεια της προσευχής..

Ο Τρίτος Πυλώνας: Ζακά (Ελεημοσύνη για τους φτωχούς).

Κάθε Μουσουλμάνος, η περιουσία του οποίου έχει φτάσει το *Νισάμπ* (ποσότητα περιουσίας που καθιστά υποχρεωτική για τον ιδιοκτήτη της την καταβολή Ζακά), και βρίσκεται στην κατοχή του για δώδεκα σεληνιακούς μήνες, υποχρεούται να δώσει το 2,5% από αυτήν στους φτωχούς και τους ενδεείς από τους συγγενείς του, τους οποίους δεν υποχρεούται να υποστηρίξει σύμφωνα με το νόμο, καθώς επίσης και στους υπόλοιπους φτωχούς και ενδεείς Μουσουλμάνους.

Ο Τέταρτος Πυλώνας: Νηστεία.

Το άτομο πρέπει να έχει την πρόθεση να νηστέψει από τη νύχτα. Πρέπει να απέχει από το φαγητό, το ποτό, και τη

σεξουαλική επαφή από τη Φάτζρ μέχρι τη δύση του ηλίου. Ο Μήνας της Νηστείας ονομάζεται Ραμαντάν. Είναι υποχρεωτική για κάθε έλλογο, ενήλικο Μουσουλμάνο.

Ο Πέμπτος Πυλώνας: Χατζ (Προσκύνημα)

Πρόκειται για την επίσκεψη στη Μέκκα, με την πρόθεση να τελεστεί η ‘Ούμρα και το Χατζ. Αποτελεί καθήκον για κάθε ενήλικα, υγιή Μουσουλμάνο, που έχει την οικονομική δυνατότητα να το τελέσει μία φορά στη ζωή του.

Όποιος απορρίπτει κάποιον από αυτούς τους πυλώνες λόγω απιστίας ή νωθρότητας, θα γίνει Κάφιρ (άπιστος) και θα εξέλθει από το πλήρωμα του Ισλάμ.

Οι Έξι Πυλώνες της Πίστης:

1. Πίστη στον Αλλάχ: Δηλαδή η πίστη στο ότι Εκείνος είναι ο Δημιουργός, ο Πάροχος, Αυτός που προκαλεί το θάνατο και τη ζωή, και Αυτός στα Χέρια Του Οποίου βρίσκονται όλες οι υποθέσεις. Είναι ο Πρώτος, πριν από Τον Οποίο δεν υπάρχει κανείς, είναι ο Ύψιστος, πάνω από Τον Οποίο δεν υπάρχει κανείς, και είναι ο Παντογνώστης, από Τον Οποίο τίποτα δεν είναι κρυφό. Πιστεύουμε σε όλα τα όμορφα Ονόματά Του και τις ιδιότητές Του, χωρίς να τα διαστρεβλώνουμε, ή να τα συγκρίνουμε. Ο Αλλάχ λέει, «Δεν

υπάρχει τίποτα σαν Αυτόν, και αυτός είναι Ο Ασ-Σαμεί' (Αυτός που ακούει τα Πάντα), Ο Αλ-Μπασείρ (Αυτός που βλέπει τα Πάντα).»

2. Πίστη στους Αγγέλους: Είναι αξιότιμοι δούλοι που υπακούν στον Αλλάχ. Ανάμεσά τους είναι ο Γαβριήλ, ο Μιχαήλ, ο Ισραφήλ, ο Ριντουάν, ο Μάλικ, και οι άγγελοι που καταγράφουν τις καλές και τις κακές πράξεις των ανθρώπων.

3. Πίστη στις Θείες Γραφές, τις οποίες ο Αλλάχ αποκάλυψε στους Προφήτες και τους Αγγελιαφόρους Του. Η Τελευταία Γραφή είναι το Κοράνιο. Έχει ακυρώσει όλες τις προηγούμενες γραφές, και έτσι δεν επιτρέπεται να εφαρμόζει κανείς οποιαδήποτε άλλη γραφή, εκτός από το Κοράνιο.

4. Πίστη στους Αγγελιαφόρους: Ο Αλλάχ τους έστειλε στους ανθρώπους για να τους οδηγήσουν στη λατρεία του Αλλάχ και μόνο, και στο να μην αποδίδουν εταίρους σ' Εκείνον. Πιστεύουμε ότι τους έστειλε ο Αλλάχ. Ανάμεσά τους είναι ο Νάε, ο Αβραάμ, ο Μουσής, ο Ιησούς, και τελικά ο Μωχάμμαντ, ο οποίος είναι ο τελευταίος και ο καλύτερος από αυτούς.

5. Πίστη στην Τελική Ημέρα: Πρόκειται για την Ημέρα της Ανάστασης, την Ημέρα της Ανταπόδοσης, την Ημέρα που οι πιστοί θα εισέλθουν στη Τζάννα και οι άπιστοι θα σταλούν στο Πυρ της Κολάσεως. Όσο για τους αμαρτωλούς (που πέθαναν χωρίς να μετανοήσουν), θα υποβληθούν στη Βούληση Του Αλλάχ. Είτε θα τους τιμωρήσει, είτε θα τους συγχωρήσει.

6. Πίστη στο Αλ-Κάνταρ (Πεπωμένο) τόσο στις καλές, όσο και στις κακές του συνέπειες. Να γνωρίζετε ότι οτιδήποτε ορίζεται, θα γίνει οπωσδήποτε· ό,τι είναι να πάθει κανείς, θα το πάθει. Όλα όσα συμβαίνουν σε αυτό το σύμπαν, έχουν ήδη καταγραφεί στον Διατηρημένο Πίνακα (Αλ-Λάουχ-Αλ-Μαχφούδ).

Τελική Σκέψη

Ελπίζω να διαβάσεις αυτό το βιβλίο με ανοιχτή καρδιά και μυαλό...και προσεύχομαι στο Θεό ώστε να δεις το φως της αλήθειας.

هذا الكتاب منشور في

